

OGŁOSZENIA DROBNE

Poznam chłopca znającego trzy wyrazy: proszę, dziękuję, przepraszam. „Dzień dobry” oraz „do widzenia” także mile widziane.

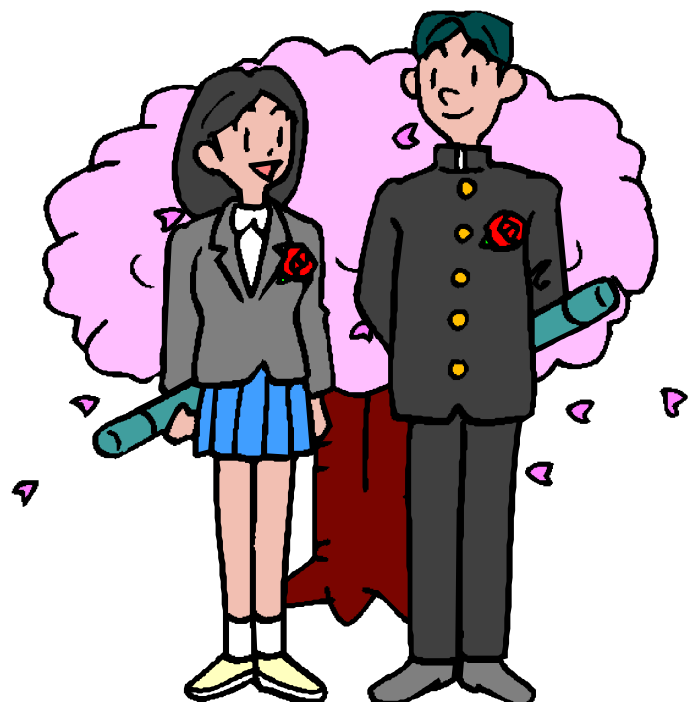

ADA, TO NIE WYPADA

CZYLI

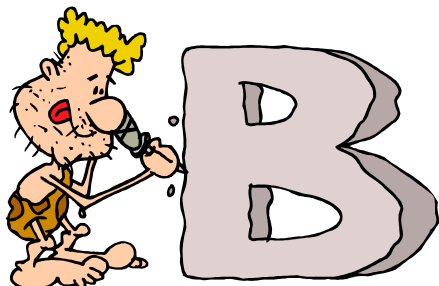

**ALFABET DOBRYCH MANIER
DLA NASTOLATKA**

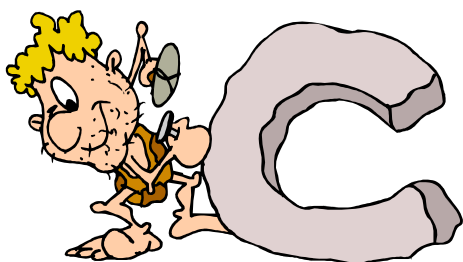

Arogancja – okazywana słowami, minami, gestami wobec dorosłych jest nie do wybaczenia

Bekanie – albo też czkanie, traktowane przez niekulturalnych młodzieńców za „wspaniały” dowcip, a będące wyłącznie kompromitującym dowodem chamstwa

Cześć – nie żałujmy tego słowa (bardziej czule może być: pa, buźka, hej)

Czułość – w miejscach publicznych trzeba zachować umiar w tym względzie i pamiętać, że patrzą na nas inni

Decybele – wrzaski, krzyki i głośna muzyka, unikajmy tego (cichego głosu słucha się uważniej i jest on cieplejszy)

Do widzenia – elementarny wyraz kultury

Drzwi – przepuszczamy wychodzących, zawsze pozwalamy wejść najpierw kobietom, dziewczętom i starszym

Dyskrecja – umiejętność zachowania tajemnicy, nie powtarzamy osobom postronnym powierzonych nam sekretów

Dzień dobry – obowiązkowo mówić, mówić, mówić, nigdy nie zaszkodzi, nic nie kosztuje

Dziękuję – używać przy każdej sposobności (patrz: dzień dobry)

Elegancja – to styl bycia i ubierania się, polega na „dyskretnym uroku”

Fair play – szlachetna gra, w życiu codziennym polegająca na tym, żeby nie oszukiwać, nie wygrywać cudzym kosztem, nie wykorzystywać swojej przewagi

Filizanka – trzymamy za ucho wszystkimi palcami

Gafa – zachowanie nietaktowne, raczej nie zamierzone, wynikające z nieuwagi, niewiedzy czy roztargnienia, gdy się zdarzy, nie wpadajmy w panikę i szybko przeprośmy

Goście – wypada zapytać rodziców, czy mogą przyjść, przyzwoitość nakazuje również po zabawie doprowadzić mieszkanie do stanu poprzedniego

Grzechy szkolne – zwalenie na kogoś swojej winy, skarżenie, podlizywanie się, przezywanie kolegów, wyśmiewanie lub przedrzeźnianie nauczyciela

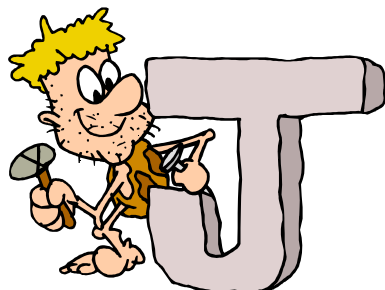

Herbata “maczanka” – wyciągamy za „ogon”, wyciskamy łyżeczką i odkładamy na specjalny talerzyk

Higiena – obowiązuje codzienne mycie się od stóp do głów. Uwaga! Polewanie brudu wodą kolońską daje efekty żałosne.

Imieniny – nie zapominajmy solenizantom złożyć życzeń

Jedzenie – mlaskanie, siorbanie, cmokanie, czyli jedzenie głośne i niechlujne bardzo kompromitujące!

Kłanianie się – młodsi kłaniają się starszym, uczniowie nauczycielom i innym pracownikom szkoły, chłopcy dziewczętom (reguła: uprzejmiejszy kłania się pierwszy)

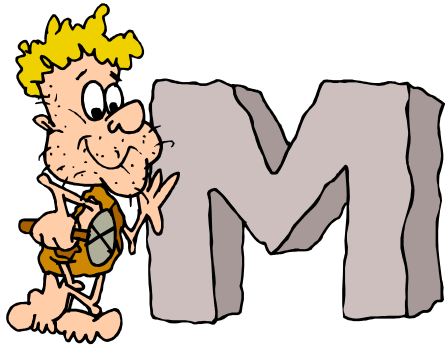
Książki – pożyczone oddajemy we właściwym terminie!

Listy – cudza korespondencja to rzecz święta, nie do wybaczenia jest otwieranie i czytanie cudzych listów

Lojalność - to bardzo rzadka, a bardzo ważna cecha charakteru. Należy być lojalnym wobec rodziny i przyjaciół.

Łyżeczka – zawsze wyjmujemy ze szklanki, gdy pijemy herbatę (w przeciwnym wypadku grozi wybicciem oka!)

Mowa sztuców – po skończonym posiłku odkładamy sztucze na talerzu równolegle do siebie po prawej stronie

Niepunktualność – ten, kto się spóźnia, zraża do siebie ludzi, jeszcze zanim ich zobaczy

Obgryzanie paznokci – unikajmy, zwłaszcza w towarzystwie

Obrażanie się – dąsanie o byle co, „muchy w nosie” to mało elegancki (a przy tym nudny!) sposób załatwiania swoich porachunków

Odpowiedzialność za swoje czyny – gotowość do przyznania się do swoich błędów

Odprowadzanie do domu – chłopiec odprowadza swoją dziewczynę, koleżankę do domu, jest to zarazem obowiązek, jak i przyjemność

Pierwszeństwo – w drzwiach, na schodach, przy częstowaniu ma dziewczyna, kobieta, osoba starsza

Plotka - jest w bardzo złym tonie. Świadczy o osobie, która plotkuje, że jest pusta i nie ma nic do powiedzenia na inne tematy. Takiej osobie nie należy ufać.

Plucie – czynność szczeniacka i obrzydliwa

Podawanie ręki – pierwsza podaje rękę osoba ważniejsza: starsza młodszej, dziewczyna chłopcu

Podrywanie – nie ma nic zdrożnego w podrywaniu, byle było to zręczne, dowcipne, kulturalne i miłe dla obu stron

Pomoc – nigdy nie odmawiamy pomocy potrzebującemu czy przyjacielowi, obowiązuje wzajemna troskliwość, czynimy to taktownie i serdecznie, nie wypominamy nikomu, co dla niego uczyniliśmy

Prezent – jest wyrazem uczuć do obdarowywanej osoby, liczy się pomysł, dowcip, oryginalność (a nie cena!). Powinien być ładnie opakowany. Uwaga! Na prezenty nie nadają się rzeczy używane.

Proszę – oznacza nie tylko prośbę, używamy również, gdy przepuszczamy kogoś w drzwiach, podając coś, pomagając w czymś, ustępując miejsca itp.

Przedstawianie kogoś – zawsze należy najpierw wymienić nazwisko osoby przedstawianej, a dopiero potem tej, której kogoś przedstawiamy (kobiecie przedstawiamy mężczyznę, starszemu młodszego, koleżance kolegę).

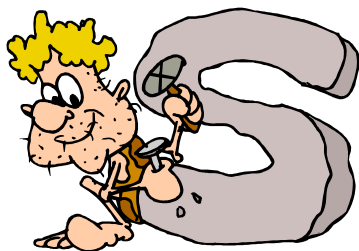
Przepraszam – nie jest to tylko słówko dla tych, którzy czują się winni. Przepraszamy, gdy niechcący sprawiliśmy kłopot, przykrość, niewygodę. Pamiętajmy o bezpłatnym dodatku czyli uśmiechu do wszystkich grzecznościowych zwrotów.

Ręce – zawsze są widoczne, więc choćby z tego powodu muszą być czyste i zadbane. Nie rozmawiamy z koleżanką, kobietą i osobą starszą trzymając je w kieszeniach.

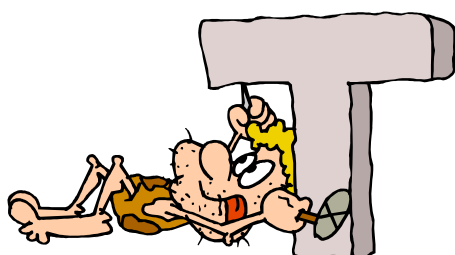
Rodzice – nie do wybaczenia jest niegrzeczne zachowanie wobec rodziców przy ludziach lub lekceważące wyrażanie się o nich przy kolegach

Rozmowa – nie wpadamy nikomu w słowo, nie mówimy jednocześnie, nie przerywamy, nie szeptamy na ucho

Serwetka – papierowa służy do wycierania ust i palców

Śmiecenie – człowiek cywilizowany nie wyrzuca śmieci, gdzie popadnie

Taneczny bon-ton – chłopiec zaprasza dziewczynę do tańca, po tańcu odprowadza na miejsce i dziękuje za taniec

Telefon – dzwoniąc do kogoś witamy się i zawsze przedstawiamy, nie telefonujemy po godzinie 22.00

Ubiór szkolny – żadnych wyzywających rzeczy i błyszczących ozdób, nie powinien podkreślać różnic majątkowych. I oczywiście musi być schludny i czysty, dostosowany do okoliczności.

Ustępowanie miejsca – w tramwaju, w autobusie obowiązkowo ustępujemy miejsca osobom starszym i kobietom

Uścisk dłoni – niegdyś był to gest pokoju, dziś jest wyrazem życzliwości i przyjaźni

Uśmiech - ułatwia codzienne życie. W sklepie uśmiechając się dostaniemy ładniejszy kawałek mięsa, w urzędzie szybciej załatwimy sprawę, w szkole zyskamy sympatię nauczycieli.

Wizyta z rodzicami – nie okazujemy, że się nudzimy, nie chodzimy z męczeńską miną i nie jęczymy „chcę do domu”

Wyrazy niekulturalne (niecenzuralne) – zdecydowanie nie używamy żadnych wulgarnych i obelżywych wyrazów

Zaczepki – nie reagujemy na uliczne zaczepki, zwłaszcza gdy są ordynarne

Zaproszenie – nie przyjmujemy zaproszeń do domu czy samochodu od nieznajomych

Żucie gumy – uważa się za objaw lekceważenia rozmówcy

Życzliwość - okazana ludziom wraca bardzo szybko. Powinno się być życzliwie nastawionym do wszystkich ludzi, co wcale nie znaczy, że należy się dawać naiwnie wykorzystywać! Życzliwe nastawienie potrafi zdziałać cuda.

Bibliografia:

Dańkowska Maria: Nastolatki i bon ton. Warszawa, Państwowe Wydawnictwo Ekonomiczne 1990

Lady Perfect: Sztuka życia czyli encyklopedia dobrych manier. Warszawa, Wydawnictwo Koroprint – Elew 2000